

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

**Dr. Hargitai János úrnak
a Mentelmi bizottság elnökének**

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (Ogytv.) 51. § (2) bekezdése alapján kérem a Mentelmi, összeférhetetlenségi, fegyelmi és mandátumvizsgáló bizottságot, hogy Kövér László házelnök képviselői tiszteletdíj csökkentéséről szóló OE-42/276-1/2022. számú döntését helyezze hatályon kívül.

A Házelnök fenti számú döntésében arról tájékoztatott, hogy mivel az Országgyűlés 2022. június 27-i ülésnapján a napirend előtti felszólalásom során a kormánnyal összefüggésben a törvénytelen szót használtam, mely a házelnök megítélése szerint az Országgyűlés tekintélyét kirívóan sértő kifejezés, ezért az Ogytv. 46/D. §-a és 47. § (1) bekezdés c) pontja alapján elrendelte kéthavi tiszteletdíjam csökkentését.

Amellett, hogy véleményem szerint a "törvénytelen" kifejezést lehetetlen kirívóan sértőnek vagy megfélemlítőnek tekinteni, a házelnöki döntés álláspontom szerint megalapozatlan az alábbiak miatt:

Az Ogytv. 46/D. §-a az alábbiak szerint rendelkezik:

„46/D. § Azt a képviselőt, aki az Országgyűlés tekintélyét, az ülés méltóságát, valamely személyt, csoportot – így különösen valamely nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösséget – kirívóan sértő vagy megfélemlítő kifejezést használ, vagy egyéb ilyen cselekményt követ el, az ülést vezető elnök az adott ülésnapról vagy ülésről kizárhatja vagy a képviselő azonnali hatályú kitiltását rendelheti el.”

A hivatkozott ülésről készült jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a Házelnök nem az Ogytv.-ben meghatározott jogkövetkezményt, a kizárást vagy a kitiltást alkalmazta, hanem megvonta felszólalási jogomat, és kikapcsolta a mikrofonomat, megakadályozva ezzel felszólalásom folytatását, és a következőt mondta: "Tisztelt Képviselő Úr! Ön nyilvánvalóan tisztában van azzal, hogy ismét átlépte a parlamenti házszabály írott és íratlan kereteit, úgyhogy ennek megfelelő elbánásban részesül majd a későbbiek során."

Országgyűlés Hivatala Mentelmi bizottság Csomag/dosszié:..... Érkezett: 2022. JÚN. 11. Érk./kt.sz.: H-53-53/21-1/2022 Melléklet:.....db:.....oldal Iráttári tételszám: 995

Országgyűlés Hivatala

022-0008359

Az Ogytv. 46/H. §-a kimondja, hogy

*„(1) Ha a képviselő a 46–46/G. § szerinti magatartás tanúsításával az ülést vezető elnök **sorozatos rendreutasítása, illetve figyelmeztetése ellenére sem hagy fel**, a képviselő az üléstermet köteles haladéktalanul elhagyni, és az adott ülésnapon az ülésteremben a továbbiakban – a szavazások időtartamát kivéve – nem tartózkodhat.*

(2) Az (1) bekezdésben foglalt jogkövetkezmény beálltát az ülést vezető elnök az Országgyűlés ülésén bejelenti. Az ülést vezető elnök a bejelentését – a bejelentés okának és a jogkövetkezmény jogalapjának megjelölésével – három munkanapon belül írásban is közli a képviselővel.”

A fenti jogszabályhelyből nyilvánvaló, hogy a jogalkotó szándéka a fokozatosság elvének megjelenítése volt a törvényben, hiszen az elsődleges szankciós eszközök a rendreutasítás és a figyelmeztetés. Ebből az következik, hogy a Házelnöknek elsődlegesen figyelmeztetnie (sorozatos rendreutasítással) kellett volna, majd sorozatos jogsértés esetén kizárást vagy kitiltást alkalmazni. Álláspontom szerint tehát a Házelnök egy, a törvényben nem a feltételezett magatartásom esetére vonatkozó szankciót alkalmazott akkor, amikor kikapcsolta a mikrofonom, félbeszakítva ezzel felszólalásomat, tekintettel arra, hogy a hivatkozott jogszabály alapján rendelkezésére álló szankciós eszköz a figyelmeztetést követően a kizárás vagy kitiltás lett volna.

Itt jegyzem meg, hogy a házelnök eljárása az Ogytv. 46/H. § (2) bekezdésében foglaltaknak sem felelt meg, mivel a jogkövetkezmény beálltát az ülést vezető elnök az Országgyűlés ülésén nem jelentette be. A Házelnök döntésében hivatkozik arra, hogy e konkrét kifejezés használata miatt a korábbiakban már számos alkalommal figyelmeztetett, ez az ügy szempontjából azonban irreleváns, mivel a Házelnöknek nincs olyan törvényben meghatározott joga, hogy általános, bármikor beváltható figyelmeztetést, fenyegetettséget helyezzen kilátásba, a konkrét képviselőt, a konkrét hozzászólás kapcsán, konkrét szabálysértés miatt kell figyelmeztetni. Az Ogytv. alapján az ülést vezető elnök a bejelentését – a bejelentés okának és a jogkövetkezmény jogalapjának megjelölésével – három munkanapon belül írásban is közli a képviselővel, ami az előírt határidőben nem történt meg, így annak törvénytelen alkalmazásán túl, megfosztott a törvényben biztosított jogorvoslati jogomtól.

A fentiekből is teljesen nyilvánvaló, hogy a Házelnök a fideszes többség által megszavazott fegyelmi jogkörét visszaélészerűen, önkényeskedő módon, abszolút szubjektíven gyakorolja. Ezek az intézkedések kizárólag az ellenzéki képviselők büntetését, megfélemlítését, és ezáltal országgyűlési képviselői jogaik, különösen a felszólalási, véleménynyilvánítási jog gyakorlásának durva, aránytalan korlátozását, végső soron pedig ellehetetlenítését célozzák.

A házelnök fegyelmi, büntetési gyakorlata enyhén szólva sem következetes, mivel azt nem lehet kimondani, hogy „törvénytelen kormány”, ellenben azt nyugodtan lehet a plenáris ülésen mondani, hogy „tolvaj kormány”, „rabló kormány”, „maffia kormány”, vagy akár azt is, hogy „moslékkoalíció”. Úgy tűnik ezeket a kifejezéseket nem tekinti sértőnek a Házelnök, ugyanis ezekért egyetlen egyszer sem alkalmazott fegyelmi intézkedést.

Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése szerint „Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához”, a (2) bekezdés második fordulata szerint továbbá Magyarország „biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulósóhoz szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.” A jogszabályok értelmezésekor az Alaptörvény 28. cikke szerint „azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Magyarország részese az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban: Egyezmény), amelynek 10. cikk 1. bekezdése értelmében „Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát”.

A demokratikus jogállamokban ugyanis az Alaptörvény IX. cikkében és az Egyezmény 10. cikkében védett „véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van nemcsak az egyéni önkifejezés, a személy szabad kibontakozásának és szellemi autonómiájának záloga, hanem egyúttal a demokratikus közvélemény és akaratképzés nélkülözhetetlen forrása is.” [13/2014. (IV. 8.) AB határozat, 23. bek.] Az Alkotmánybíróság a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatában részletesen vizsgálta a közszereplők bírálhatóságát és a bírálhatóság határait. E döntésében az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a véleményszabadság „különleges védelmet követel akkor, amikor közügyeket és a közhatalom gyakorlását, a közfeladatot ellátó, illetve a közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érinti. A közhatalom gyakorlásában résztvevő személyek védelmében a véleménynyilvánítás szabadságának szűkebb körű korlátozása felel meg a demokratikus jogállamiságból adódó alkotmányos követelményeknek. A demokratikus társadalom létezésének és fejlődésének nélkülözhetetlen eleme a közügyek vitatása, amely feltételezi a különböző politikai nézetek, vélemények kinyilvánítását, a közhatalom működésének bírálatát. A demokratikus hagyományokkal rendelkező társadalmak tapasztalatai szerint is e vitákban esetenként kellemetlen, éles, esetleg igazságtalan támadásokat intéznek a kormányzat és a közhivatalnokok ellen. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a demokrácia lényegi eleméhez tartozik az állami és önkormányzati intézményrendszer működésének és tevékenységének szabad bírálata, kritikája még akkor is, ha a kritika túlzó jellegű értékítélet formájában ölt testet” (ABH 1994, 219, 230.) [13/2014. (IV. 18.) AB határozat, 27. bek.].

A parlamenti fegyelmi jog az Alaptörvény 5. cikk (7) bekezdésén alapul, célja az országgyűlés működésének biztosítása és méltóságának fenntartása. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében azonban alapvető jogot csak a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan lehet korlátozni, azaz a fegyelmi jog csak e korlátok között gyakorolható.

A magyar parlamentarizmustól sohasem volt idegen a heves vita, sőt, e körben az erős kifejezések használata, akár verbális, akár nonverbális formában, sokszor elérve az obstrukció szintjét is. E jelenségek egyidősek a parlamentáris demokráciával. A közvélemény ezzel tisztában is van, arra mint a törvényhozás működésével együtt járó jelenségre tekint. Ettől az országgyűlésbe vetett közbizalom, az Országgyűlés méltósága nem csökken.

A kiszabott fegyelmi büntetés nem felel meg az Egyezmény elvárásainak sem. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: Bíróság) Nagykamarája úgy foglalt állást a parlamenti képviselők szólásszabadsághoz való joga és a parlamenti fegyelmi jogkör vonatkozásában, hogy a szólásszabadság jogának gyakorlása kapcsán alkalmazott szankciók nem egyeztethetők össze a képviselők 10. cikkben foglalt szólásszabadsághoz való jogával, ha azok jogszabályi alapja hiányzik, vagy kirívóan aránytalanok az állítólagos fegyelmi jogsértéshez képest.

A 2020. február 1. napja óta kiszabható, jelentősen megemelt mértékű bírság kiszabása pedig rendkívül aránytalanná is teszi a szankciót.

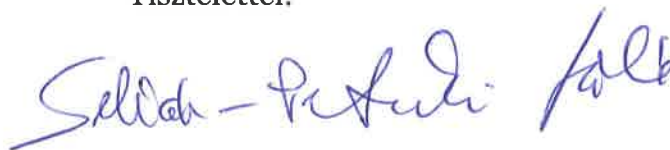
A Bíróság ezen felül rögzítette, hogy a parlamenti fegyelmi szankció alkalmazásának lehetősége egy demokratikus, plurális politikai rendszerben nem lehet hatalmi eszköz a többségi politikai erő kezében. Holott maga a Házelnök kommentálta úgy a fegyelmi büntetéseket jelentősen szigorító módosításokat az Inforádió Aréna című műsorában, hogy azok célja, hogy a szankció „legalább fájjon”. A fegyelmi intézkedések számai azt mutatják, hogy e fájdalom a gyakorlatban szinte kizárólag az ellenzéki képviselők jussa. Mindemelllett a fent bemutatott esetem és a számos, jelenleg is a Bíróság előtt lévő magyar ellenzéki politikus emberi jogi ügye jelzi, hogy a magyar parlamenti fegyelmi rendszer kifejezetten a kormánypárt hatalmi eszköze, amelynek célja és eredménye az ellenzéki képviselőkkel szembeni represszió.

A fentiekre tekintettel kérem a Mentelmi bizottságot, hogy Kövér László házelnök döntését helyezze hatályon kívül, egyidejűleg az erről szóló határozatban állapítsa meg a házelnök törvénysértését.

Az Ogytv. 51. § (4) bekezdése alapján indítványozom, hogy a jogorvoslati eljárás során a Mentelmi bizottság hallgasson meg.

Budapest, 2022. július 11.

Tisztelettel:

Sebián-Petrovszki László
Demokratikus Koalíció